

FREEK MARIËN

FIELD OF VIEW

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

De Nieuwe Toneelbibliotheek, Tekst #649
© 2021, Freek Mariën
Eerste druk 2021

isbn 978-94-6076-649-7
nur 307

Niets uit deze uitgave mag worden opgevoerd of verveelvoudigd zonder schriftelijke toestemming van de schrijver en De Nieuwe Toneelbibliotheek

No part of this book may be reproduced in any way without written permission from the writer and De Nieuwe Toneelbibliotheek

De Nieuwe Toneelbibliotheek bestaat uit

Mara Aronson

Connie Nijman

Ditte Pelgrom

Redacteur

Ricky Schouten

Typografie en basis lay-out

Connie Nijman

Printwerk

Hollandridderkerk, Ridderkerk

info@denieuwetoneelbibliotheek.nl

Postadres De Nieuwe Toneelbibliotheek

Willem Beukelsstraat 42 1097 ct Amsterdam

Dit boekje is online te bestellen op:
www.denieuwetoneelbibliotheek.nl

‘City’ means two different things – one a physical place, the other a mentality compiled from perceptions, behaviours and beliefs.

— Richard Sennett, *Building and Dwelling: Ethics for the City*

It was a mistake to believe that other people were not living as deeply as you were. Besides, you were not even living that deeply.

— Patricia Lockwood, *No One is Talking About This*

Personages

Stem

Scherma

de stem kan doorpraten tijdens mededelingen/tekst van het scherm

de drie delen zijn ook onafhankelijk van elkaar te spelen.

jij

1.

en er is een man in kostuum die roept papieren voor zijn neus een menigte met slogans en ze scanderen zie de monden openen simultaan open toe open toe

en een auto wankelt valt er staat iemand op autobanden in brand en een corridor mannen ertussen geharnast in vesten knuppels wapens en daarachter nog een massa met meer kleur die blauwe mannen als een muur ertussen een hek met prikkeldraad dat de ene van de andere kant weghoudt die monden simultaan en de menigte en de massa beiden naar elkaar en ze beuken op de muur van agenten de draad met tanden knapt en ondertussen een balkje onderaan het scherm dat woorden spuwt een oneindig rollen van woorden

lorem ipsum dolor sit amet...

en de mensen lopen even snel als de woorden alsof de woorden de loopband zijn die hen voortsleept voortstuwt

en dan een close-up van een agent hij schreeuwt in een bakje en dan een spuitbus in de ogen van demonstranten activisten relschoppers mensen het zijn mensen want zie hun ogen ze tranen en de massa en de menigte lopen in elkaar over metalen staven en een zwangere vrouw achter een bushokje er giet iemand melk in haar ogen

voor een vlotte vertering

en dan een yoghurtpotje met een gezichtje en lepels als armen en een slogan en darmen en een lachende vrouw

2.

easeasenter your pler pin

en alles zit vast en je ziet enkel nog een nummer en je krijgt een man aan de lijn of is het een vrouw die zegt dat hij zij kim heet en wat het probleem is en of je je bankgegevens kan geven en hij het is een hij hij is nog jong hij zit daar in een internetcafé in nigeria met rond hem nog tientallen anderen onder een golfplaten dak spelen dat ze voor grote bedrijven werken alle grote banken alle verzekeringsfirma's saudische prinsen en microsoft apple ze zitten hier allemaal op deze gammele stoeltjes met een headset op hun hoofd een script af te werken je accountnummer graag en ze geven hun woorden snelheid urgentie denk niet na wat kunnen ze goed engels nederlands zweeds spaans polyglotten zijn het die schaduwhelpdesks van al die bedrijven nog beter bereikbaar dan het origineel you need to install fileskimmer je krijgt de link

please enter your pin

en een diepe commentaarstem vertelt over hoe ze botsen met hun ouderen waar vroeger de stamoudste het geld verdeelde komt de jeugd nu met de cash en ze noemen het dekolonisering 'getting back what is ours' en lachen met de domme europeanen en jij hebt je bankkaart in de hand en zij zien je scherm en alle schermen die nog openstaan al die pop-ups die foto wat was je nog jong

3.

en er zijn mensen die muren moeten ontwijken in spandexpakjes en
onder hen een rode blubber die lava moet voorstellen maar ze kruipen
er weer uit ongedeerd
en dan een beeld van mannen in een kerk die hun mond dichtnaaien en
niet meer vragen dan erkenning van wat zo is dat ze er zijn dat ze er
werken dat ze bestaan en ze eten niet

een yoghurtpotje met een gezichtje

en de kracht die je nodig hebt door je eigen lippen te steken hoe ze de
naald eerst boven een vlam houden en boven hen hangt jezus aan een
kruis en dan iemand buiten de kerk in kostuum die het heeft over
waarden over wat maar mogelijk is over het aanzuigeffect
en jij die je stofzuiger de dag na de garantie de geest ziet geven hij
reutelt enkel nog niet meer dan wat gehijg tot hij gewoon zwijgt

you're either with
or against us

4.

en ondertussen is er een man aan het dansen hij is mager en valt op de grond en er zitten gaten in zijn buik

push the button

5.

en je herkent de mens de persoon het wezen niet dat woorden...

een oneindig rollen van woorden

...in de zoekbalk typt woorden die je niet zou durven uitspreken
tegenover je moeder of zelfs niet tegen je lief dat denkt dat hij of zij je
kent en je klikt op de x...

push the button

...en gooit de zakdoek weg en je denkt aan dat lied hoe heet het ook
weer...

push

...hoe...

push
press
push

...when you're...

push

...when you're lonely

press play

ja dat

6.

en dan is er dat filmpje van twee mannen met baarden die waarheid durven of doen spelen of zijn het dilemma's? wat kies je: met je ouders naar je favoriete porno kijken of ze in detail de eerste keer seks met je lief vertellen en die met de korte broek die voor dat tweede ging en zijn ouders in de zetel ze lijken op hem en hij die 'and then i performed lingus on her' opperde

you mean cunnilingus

'well it was more like' en zijn wenkbrauwen naar boven en zijn ogen naar onder en dan naar zijn ouders

you licked her ass

en zijn ouders naast hem en de zetel en hun blik naar de camera en hun glimlach en zijn korte broek en hun glimlach en jij die ook zo open zou willen zijn

7.

en op je scherm vraagt een vrouw in een eindeloos vooroverbuigen of je oudere vrouwen in je regio wil neuken opnieuw en opnieuw...

zie die monden open toe open toe

...in een loop en daarnaast een kont heen en weer in datzelfde oneindig herhalen als droeg ze een hoelahoep een slogan erboven

(simultaan) just do it
voor een vlotte vertering
lock her up

en je denkt gif waarvoor staat gif?

8.

en je haat mensen die nog vliegen populistische politici vluchtelingen
migranten illegalen een pot nat transmigranten trans je haat trans
lgbtqi+ je haat dat plusje altijd weer een letter meer je noemt hen de
alphabet people en je vingers razen maar door je haat lgbtqi-vrije zones
-send- je haat onverdraagzame mensen -klik- je haat luide mensen luide
brommers presidenten die approval ratings proberen keren met
bommen je haat wapens je haat pacifisten mensen zonder mening je
haat mensen die over alles een mening hebben je haat vrouwelijke
politici maar niet omdat ze vrouw zijn maar ze moeten hun plaats
kennen en ze klinken toch zo...

ja zeg het maar

... je haat geen zwarte mensen maar je haat de drammerigheid hoe ze
alles zo zwart wit maken je haat mensen die nog steeds n**** zeggen je
haat die hele fucking cancelcultuur mag je nog zeggen wat je denkt je
haat mensen die klagen dat ze tegenwoordig niks meer mogen alsof ze
vroeger alles mochten ze mochten niet eens stemmen vroeger die
vrouwen die daar met hun campari en hun hond op het terras zitten je
haat chihuahuas je haat honden je haat bodywarmers je haat mensen
die willen bepalen wat een ander mag dragen je haat boerkini monokini
kan iedereen nu gewoon even gewoon doen je haat de norm je haat de
elite je haat de marginalen je haat de mensen die zichzelf als
hardwerkende burgers zien je haat labels je haat het altijd met alles en
iedereen verbonden zijn je haat mensen die nog rondlopen met oude
nokia's je haat oude mensen je haat hoe mensen praten tegen oude
mensen je haat...

ja zeg het maar

...dat niemand meer mag uitpraten dat alle debatten gescripted zijn je
haat al die engelse termen je haat de spelling van gescripted...

(verspringend) gescript

gescripd
gescripped
gescripted

... je haat taalpuristen je haat aangetekende brieven je haat woorden
als collateral damage en niet omdat ze engels zijn je haat de
vleesindustrie bankiers mannen het zijn altijd mannen en sorry maar je
haat mensen die zichzelf voor alles excuseren je haat alles waar je ooit
van hield je exen je ouders hoe je favoriete groep nog slechts een
parodie van zichzelf is geworden hoe iedereen een parodie van zichzelf
lijkt te worden geef het gewoon wat tijd en je haat jezelf

9.

en dan zie je gemaskerde mannen uit helicopters springen ze plaatsen levensgrote kinderfoto's van moeders met hun kind middenin een jungle en hangen lichtjes en slingers in gigantische bomen een kerstboom in een oerwoud met ernaast een spandoek

kom naar huis

en dan een shot van mannen met geweren elk in een soort van camouflagepak en dan zie je zo'n moeder ze lijkt ineens veel ouder dan op die foto die een van die mannen in haar armen sluit ze huilt en slaat op zijn borst en hij kijkt schichtig naar de camera en zij noemt hem haar baby haar baby haar baby

10.

en dan reclame voor wegwerpscheermesjes 'nu met recycleerbare verpakking' en je stukt en denkt aan hoe recycleerbaar gerecycleerd vervangt vermogenswinstbelasting vermogensbelasting belastingontduiking belastingontwijking belastingsoptimalisatie de taal is een doolhof...

nu met recycleerbare verpakking

...woorden zijn wegwerp en ze zoeken een klinker en de letters draaien om het publiek klapt en de man hangt aan een galg en hij spartelt nog en de nek die niet breekt en de doodstrijd die duurt en de menigte joelt...

zie die monden open toe open toe

...tot de moeder van zijn slachtoffer naar voren loopt en met haar volle gewicht aan zijn benen gaat hangen

kom naar huis

en dat dan in een museum met een stickertje dat waarschuwt voor schokkende beelden dat je pas bij het buitengaan ziet en je denkt wie verdient hieraan

11.

en je hoort een gesprek:
'gelijk de holocaust'
'wat?'
'gelijk de holocaust'
'dat heb ik niet gezien'
en je klikt alweer door

12.

en je ziet hoe wolven rivieren verplaatsen, in een kaalgevreten landschap vol herten, hoe ze behoedzaam uit hun kooien kruipen en van een paar naar een roedel groeien, beelden van hertenkarkassen...

ze waren toch met teveel

...waardoor de kleine dieren vrij spel krijgen en de insecten bacteriën microben larven krioelen de grond weer leeft hoe filmen ze zo microscopisch of is het animatie en vergeten vegetatie keert terug en de oevers worden steviger trekken zich op en plots stromen de rivieren anders

en dan een kerel met een open hemd en glanzende borstkas die je vraagt of je echt snel rijk wil worden

advertentie overslaan in 5

advertentie overslaan in 4

advertentie overslaan in 3

advertentie overslaan in 2

advertentie overslaan in 1

advertentie overslaan

13.

en dan een tattoo die verwijderd moet worden HONOR staat erin
gekrast

honor

'crawl on her

honor

stay on her

honor

if you can't come in her

honor

come on her'

honor

en over die zin groeit nu een bloem de naald in zijn huid en de rivier die
anders stroomt en ze knippen weg net voor de reveal

14.

en dan zie je bavianen elkaars gezicht opeten wat moeten ze anders
hun leefgebied plat-gebuldoerd en in milieuvriendelijke pellet-kachels
opgefikt het zijn zo'n lieve dieren en je vraagt je af hoe dat zou voelen je
tanden in een gezicht en dan zie je soldaten in zwart wit ze spelen
voetbal tussen de loopgraven in en ruilen thee voor schnaps of
saurkraut en ze zingen een lied elk in hun eigen taal een arm om
elkaars schouder

you're either with
or against us

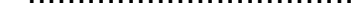
en je ziet hoe iemand een oud geweer opgraft zo'n detector in de hand
de aarde plakt er nog aan hij blijft er maar uit halen dertien in een loop
zolang je laadt hoeft je niet te schieten zolang je laadt hoeft je niet te
schieten zolang ik laad hoeft ik niet te schieten zolang ik laad
en er zijn nog nooit zoveel wapens verkocht als nu en onze munten
worden gemaakt door kogelfabrikanten en de euro rolt van de band
naast splintermijnen maar de man in het pak weigert commentaar

15.

en er springen geiten op een trampoline en een nijlpaard krijgt iets
toegeworpen bijt erin het schuimt het is roze en een groep mensen
juicht

it's a girlit's a girl***it's a girl***it's a girl***it's a girl***it's a girl***

en dan zingt er een man karaoke naakt en in fonetisch engels zijn
onderlijf achter een scherm waarachter een vrouw ritmisch haar arm
beweegt

and

en een jury die punten geeft

will always

16.

en dan een foto van iemand die zijn vader mist je dacht eerst dat hij het zelf was en je krijgt tien euro advertentiebudget cadeau en eronder allemaal verhalen van gemis en je begint iets te typen en klikt het weer weg en je schiet iemand in zijn gezicht drie keer dan valt hij pas neer en je loopt ernaartoe en raapt zijn wapens op

when you're lonely

en er loopt een crowdfunding voor een nieroperatie of leukemie je ziet er meerdere onder elkaar en de witte kindjes halen allemaal meer op en je denkt aan hoe je bij verkiezingen steeds de bolletjes van de vrouwen kleurt en op een bushok 'kill all men' en 'stop sexism' in krak hetzelfde handschrift zag staan en ondertussen muteren die kindercellen valt een lijf zichzelf aan en er komt iemand op bezoek die sneeuw mee heeft dat kind kwam al maanden niet buiten en voelt voor het eerst in maanden sneeuw en de camera schokt een kaal kind met een haarband

it's a girlit's a girl***it's a girl***it's a girl***it's a girl***it's a girl***

17.

en dan zie je zalmen met hun vel er half af hun roze vlees bloot en ze zwemmen nog stroomopwaarts half gekookt een hittegolf

have you tried turning it on and off again

en je leert een nieuwe saus kennen een variant op tartaar met hardgekookte eieren kappertjes en ansjovis en je zoekt hoeveel een blender kost en de komende weken is je scherm niets dan blenders blenders hoe je hoofd soms voelt als een blender een goudvis erin in een museum en vertrouwen in de mens dat niemand hem aanzet daar ging het om vertrouwen in de mens en een mens die toch duwt die niet dacht dat het echt aangesloten zou zijn ze had het echt niet gedacht ze had vertrouwen in de mens dat niemand dit echt zou aansluiten en je stelt je voor wie dat dan moet weggieten, die geblenderde goudvis

laten we beginnen met de kamer. behangpapier aan de muur dat aan de randen begint te rafelen, een donkerdere vlek rechts boven de deur van een lek dat al jaren binnenkort hersteld zal worden. een motief van verticale strepen, blauw wit, met kleine bloemetjes in de blauwe lijnen verwerkt. in de kamer ernaast zijn de kleuren valer, bruiner, alsof je naar een sepiafoto van de vorige kamer kijkt. dit was de enige kamer waarin gerookt mocht worden, en gerookt werd er. door de muren schuifelt de vrouw steunend op de baxter naar een kast, een oude kast, zo een met engeltjes in gebeeldhouwd, door haar vader nog, met de beitel uit ruw hout toverde hij bloemen en gevleugelde baby's tevoorschijn, tot zijn handen bibberden en zijn zicht zich vernauwde tot het leek alsof hij door een sleutelgat keek en nu kent hij zijn eigen dochter slechts bij momenten, al is het al een tijd geleden dat ze elkaar zagen, hij in dat rusthuis, en reizen met zo'n baxter. de kasten zijn samen met hem en het huis de deur uit, handwerk, stuk voor stuk, niemand wil ze nog, zegt de opkoper, die ze zelfs nog moet betalen om alles mee te nemen, waarna hij alles in dekens wikkelt en er antiquariaat na antiquariaat mee af rijdt, die allemaal zeggen wat hij al wist: niemand wil dit meer, waarna hij al blij is dat iemand het aanneemt, een albanees, bulgaar, wat het ook is, zet maar in de stock, begrijpt hij uiteindelijk, leer godverdomme nederlands, we brengen het naar de balkan daar hebben ze nog smaak, begrijpt hij, al denkt hij daar hebben ze nog de smaak van toen in dat achterlijke kutland en in dat achterlijke kutland aangekomen laadt zijn dochter mee de bestelwagen uit zijn dochter die eigenlijk thuis had willen blijven wat heeft ze met dit land waar ze enkel in vakanties komt, vakanties waarna haar klasgenoten over stranden vertellen, niet over grootantes die kussen op je wangen duwen en nog zelf varkens slachten en zij die tijdens die reizen niet eens durft te zeggen dat ze vegetarisch is tegen haar oma die een sausje van kippenbloed maakt en zich zorgen maakt over haar kleindochter moet die jeans zo spannen ze wordt verpest in dat verdorven land waar ze voor hogere lonen blijkbaar alleen maar minder stof kunnen kopen die blote armen zo zag haar man

haar zelfs niet voor ze trouwden en toen het wel zo was, waren de lichten uit en hij is nachtblind, daar heeft hij op gevloekt, nachtblind, en zij houdt de lichten nog steeds liever uit en hij liever aan, zodat hij zijn schenen niet stoot aan het bed, zegt hij, want praten over seks, dat doen ze niet, dat doe je niet, predikt hun priester, die niet pratend over seks niet anders doet dan praten over seks en over al wat niet mag, terwijl er op zijn computer bestanden zijn met namen als wigglyass2.gif en de vrouw die daarop ad infinitum haar billen optilt en laat vallen, zit nu met haar dochter op de schoot een natuurdocumentaire te kijken, als een piëta, en ze ziet hoe schimmels zich in insecten nestelen, hen van binnenuit opeten waarna ze openbarsten, heel mooi, alsof het bloemen zijn, en de dochter op haar schoot begint te wenen, de lip die pruilt, en de commentaarstem van de docu heeft het over moessonregens, golfstromen die stilvallen, bergen die smelten, oceanen die stijgen, riffen die afsterven, en veegt zijn lippen af, neemt een slok water en zegt dat hij die take graag even opnieuw doet ik klonk wat te dramatisch, zegt hij, en de geluidstechnieker rolt met een knop de gordijnen opzij, zet een raam open en vraagt of ze mag roken, of het hem stoort, terwijl de vlam al in haar handen danst, bosbranden, daar gaat het volgende deel over, en hoe er een paddenstoel is die daarna groeit en des te lekkerder is als hij groeit op die assen, een delicatessen, zei een chef in een youtubefilmpje, die kookt met wat hij gaat plukken, hij glundert als hij het heeft over zijn tocht door het woud waar hij een geblakerde leguaan uit zijn hol heeft getrokken, hij was nog warm, en hoe de aboriginals dit bewust doen, gecontroleerde bosbrand noemt een van hun ouderen het, een vrouw, haar haar lijkt geel nu het grijs wordt, zo kwamen we aan eten, tot het verboden werd en zie de branden nu, ze stoppen nergens meer, en haar kleinzonen eten in adidas-shorts lays-chips aan het vuur, waar vonden ze hout, een kampvuur in een uitgebrand gebied, een genderrevealparty die mis liep en nu ligt een gebied zo groot als luxemburg in de assen, en op het filmpje hoor je de ouders aftellen, hun hele familie errond, al hun vrienden, haar buik al goed rond, ze tellen, tien, een van de jongeren gooit de chipszak in het vuur, een korte steekvlam en ze joelen, negen, de chef snijdt de leguaan uit zijn leren vel, zijn vlees wit als rauwe kip, acht, de priester zijn ogen dansen mee met haar billen, zeven, het kippenbloedsausje dat over haar bord

zwemt, naar de aardappelen, de kool, de – zes, de opkoper die verslagen in het huis van een hoarder staat en de afdruk van een lijf op de grond ziet, het lag er al een week, zijn sappen in het vast tapijt, vijf, het engeltje in het hout, hoe het zijn boog spant en de eelt als herinnering aan al het schaven en beiten waar de oude man zelf geen idee meer van heeft, vier, de longen van de techniekster, die om zeep zijn, ze weet het, maar er is toch niets aan te doen, drie, de commentaarstem die op het vliegveld aanschuift voor weer een nieuwe vlucht, van klimaatramp naar klimaatramp, twee, de oudere vrouw met het gele haar die een pasgeborene in de rook doopt, een, de baxter die drupt en drupt en de vrouw die schuifelend toch nog een sigaret aansteekt, een laatste, en nul, het koppel duwt samen op een knop, een knal en blauwe rook en de groep juicht, en een vonk, een vlam, vlammen, en het behangpapier krult zich op, en het had al tijden niet geregend, het gras, het bos, en iemand die naar binnen rent voor water, een afwasteiltje, en de vrouw met de baxter struikelt, en het brandt het brandt het engeltje brandt en ze staan daar met een afwasteiltje voor een hele wereld die brandt, in vlammen opgaat, en we zouden het graag nog eens opnieuw doen, maar wat minder dramatisch.

zij

1.

je vindt ze overal: in huiskamers, onder bruggen en in clubs, in moskeeën, fora en zoekgeschiedenissen, soms zelfs in de natuur, in huizen op palen, huizen van stro, betonnen constructies, mastodonten van villa's, mansions, hutten, iglo's, soms niet meer dan een tentzeil of een kartonnen doos, of een grot als overkapping voor de regen. ze leven in boeken, tussen de regels, laten hun naam overal achter, in bomen, op torens, op nagenoeg elk papier, in elkaars oor, ze vullen de wereld met woorden, zo noemen ze de klanken die ze maken, woorden...

een oneindig rollen van woorden

...en steeds weer die naam, op plastic kaartjes, ze typen hem, laten hem automatisch invullen, naaien hem in kleren, spijkeren de naam van hun geliefde van hun dochter van hun zoon met inkt in hun huid, of de handtekening van een naam die iedereen kent, zijn gezicht: die vind je overal, gezichten, niet enkel op hun lijf, maar op bijna elke foto, schilderij, in kranten, musea, op bushokjes, op draaiende reclameborden waar ze als jaloezieën verdwijnen en verschijnen, op lijkwades, ze projecteren ze, die gezichten, ze drukken ze, soms zo klein als hun pink, soms zo groot als auto's, met een oog waarin ze kunnen wonen, ze houden van gezichten, leren machines ze te herkennen, klikken op gezichten en belanden op profielen...

when you 're lonely

...want ook daar leven ze, in gepixelde tekens waarmee ze communiceren, zichzelf opboenen en elkaar neerhalen, stemmen in of protesteren, daaruit bestaat dat leven, dat je overal ziet, drijvend als zakjes in oceanen, als achtergelaten ruimteschroot, in de bomen die

plots in even oude rijen groeien, hele generaties verdwenen, in de ingesleten lijnen die je ziet, waarover auto's rijden, de dambordvlakken van velden, de dorre vlaktes die ze steden noemen, in de lucht die warmer wordt, het ijs dat smelt, de kwallen die de zee koloniseren, in de kilo's mest, de stallen vol vee, de grond die barst, alles schreeuwt: hier leeft de mens.

2.

ze houden van elkaar. soms kruipen ze samen in bed, haken genitaliën in elkaar, nog iets waar ze van houden, genitaliën, maar selectief, en dan het liefst die van een ander, en het liefst in het donker, of in hun eentje, achter een scherm, waar ze verschijnen, die genitaliën, soms zo klein als een pink, soms zo groot als auto's, je kan erin wonen, en zo kijken ze, naar geslachtsdelen die bonken en beuken, zich oprichten, zich spreiden, gelikt of gevangen worden...

and iiiiijiiiiiiiiiiiiii will always

...daar kijken ze naar, met een muis en hun geslachtsdeel in de hand, of met een onbewogen blik waar het blauwroze licht over danst, om dan weer in dat bed te kruipen, want daar waren we, in bed, waar ze liggen, soms alleen, soms met meer, en als ze daar liggen, met meer, dan voelen ze soms zelf aan die delen van de ander, hijgen woorden, en houden van elkaar, en anderen hebben daar dan meningen over, over wie wie mag aanraken en met hoeveel en waar en vanaf wanneer en ze kunnen daar behoorlijk kwaad over worden en eisen dan gebieden waarin sommige mensen die samen dingen doen niet mogen komen zodat zij weten dat alle genitaliën die daar rondlopen enkel doen wat zij vinden dat die zouden mogen doen en sommige van die mensen kruipen 's avonds voor hun scherm om dan toch naar die andere dingen te kijken...

voor een vlotte vertering

...en voelen zich achteraf slecht of verward – gevoelens, daar zijn er veel van, en ze houden daarvan of steken ze weg, ze maken films, boeken, schilderijen, theater, muziek om vooral veel te voelen en als ze iets voelen dat ze niet willen voelen zappen ze weg of verbranden ze boeken of noemen ze het onzin of frivool of gevaarlijk en de gevoelens worden sterker als ze drinken dan kruipen ze samen meestal 's avonds en drinken tot ze luider worden en de armen over elkaar slaan en de lippen naar elkaar en de vuisten in elkaars gezicht en een stamp tot de

kaak breekt en niet kunnen stoppen met lachen en springen in papiercontainers tot je arm openligt en dat zou je bijna vergeten maar ze zijn kwetsbaar, en als ze scheuren bloeden ze, of wenen ze komen de tranen zo uit de kieren bij hun ogen, die gevoelens en de pijn, ze gaan hand in hand.

3.

ze zitten voor schermen lichten op lijken apathisch maar razen vanbinnen om hoe bossen worden gekapt voor parkeerterreinen van bedrijven die chemisch afval in rivieren lozen, hoe democratisch verkozen dictators vrouwen als een soort grondstof zien...

it's a girlit's a girl***it's a girl***it's a girl***it's a girl***it's a girl***

...en hoe sommige vrouwen hen een sekssymbool vinden of om hoe een chef paella in een burrito serveert in een burrito...

lock him up

...daar razen ze ook om paella in een burrito alsof spanje in zuid-amerika ligt en ze tekenen petitjes vragen anderen petitjes te tekenen en kijken dan naar filmpjes over een hotdogmachine uit de jaren vijftig of geiten op trampolines of waarin vrouwen als robots lijken te bewegen en ritmisch met hun billen schudden hoe doen ze dat op zo'n hoge hakken en onderaan spreekt iemand over hoe empowering het is en zegt een ander dat hij die asian chick wel zou willen doen...

lock her up

...en zijn profielfoto is een tekening van jabba the hut en obelix is een body positivity icon en waar zijn de vrouwen in de smurfen? want dat kunnen ze ook goed: tekenen of toch sommigen van hen hoe ze met enkele lijnen een wereld weten te scheppen een oog een hand een vacht die je wil strelen hoe je je naast een ander wil nestelen die slechts bestaat op papier en daar ligt op het vel van een ijsbeer op het vel van een blad ze kunnen alles tekenen maar sommige vinden dat je niet alles mag tekenen en dan vallen ze met geweren redacties binnen en schieten mensen neer...

just do it

...en daar maken anderen dan weer tekeningen over die anderen roepend verbranden
en daar kunnen ze uren naar kijken, naar vuur, dat is iets biologisch zeggen ze iets genetisch iets primitiefs en ze willen liefst dingen eten die het meest lijken op wat holbewoners aten dat is iets nieuws en die holbewoners leefden niet echt lang en hadden wormen en vreemde ziektes en overal haar en waren meer bezig met eten dan met diëten en ze worden steeds volumineuzer die mensen zouden steeds grotere hollen nodig hebben en hun auto's worden breder en hun vliegtuigzitjes smaller want daar vind je hen ook, in auto's, helicopters, treinen, op fietsen, brommers, vliegtuigen, steps, monowheels, rollerskates en rollerblades...

lorem ipsum dolor sit amet...

...segways en hoverboards, boten, sloepen, schepen, vlotten, ze spoelen aan, hun buiken opgezwollen, of glijden op ski's, bobsleeën, in buggy's en koetsen, grijpen zich vast onder trucks, aan landingsgestellen, of rijden op brommers, scooters, motors, op alles wat beweegt waarvoor ze zelf liefst zo weinig mogelijk moeten bewegen en ze vonden toestellen uit om te bewegen platen die trillen banden die rollen en daar staan ze dan op en dan zweten ze dat doen ze ook zweten en plassen en wenen en ook hun neuzen lopen, ze druipen.

4.

soms sterven ze, vallen in stukken uiteen, krijgen bulten die ze wegsnijden, bestralen, ze slikken gif...

wigglyass2

...laten zich opensnijden, bengelen aan een koord, krijgen kogels in hun lijf, stikken in een legoblokje, in broccoli, in hun eigen kots, belanden onder auto's, torens of onder verdoving en blijven daar met machines die hun bloed gekoeld in en uit hun lichaam pompen tot de knop uit wordt gezet...

ze waren toch met teveel

...en dan wassen ze die lijven of gooien ze met honderden op een hoop in putten, leggen ze op een boot met muntjes op de ogen en steken hen in brand, lepelen de hersenen eruit door neusgaten, stoppen katoenen pluis in de buik, en soms kijken mensen wat er nog in de maag zat, wat de laatste maaltijd was, die mogen ze soms kiezen, voor ze in een stoel een naald in hun arm krijgen, en sommige mensen weten dat het komt en nemen afscheid, schrijven brieven of zijn omringd door vrienden, door geliefden, door hun kinderen, of door mannen met machetes en dan zeggen ze iets over de liefde of over losgeld...

zie die monden open toe

...en kijken ze in de camera en soms hangt hun hoofd niet meer aan hun lijf en soms hebben ze spijt en liggen ze dagen opgebaard in een kist waar mensen naar komen kijken en hun koude handen of wangen strelen, mensen die ze soms in jaren niet meer zagen en sommige mensen liggen daar weken, tussen verzamelde spullen, en hun sappen vormen een afdruk in het tapijt, tot hun rekening leeg en de geur te sterk en de politie de deur inbeukt...

please enter your pin

...en ze steken mensen in dozen onder de grond en soms zijn er mannen in jurken die nog iets zeggen en dan eten ze met rode ogen pistolets en lachen en keren in hun eentje nog terug naar dat stuk omgespitte aarde of naar dat veld vol poeder en sommigen nemen poeder mee en zetten dat op hun kast of strooien het uit aan een boom, op een berg of op zee, of mengen het met inkt en kerven namen in hun huid...

honor

...en ze noemen dat permanent en wat later zitten er maden in die arm, liggen ze zelf in een kist vol liefde en spijt, en dan leggen ze daar een steen op en spijkeren daar een naam in, weer die namen, die woorden, die klanken, met twee data erop, en dat streepje ertussen, dat was het leven.

Field of View ging in première op 2 oktober 2021 in De Grote Post, Oostende in een productie van Kevin Trappeniers / Stray Light vzw. In de voorstelling werd het derde deel van de tekst gebruikt.

Spel Leen Van Dommelen Joëlle Francis Femke Van der Steen
Concept, regie Kevin Trappeniers
Geluid Stijn Demeulenaere
Video Gertjan Biasino
Dramaturgie Elisa Demarré
Productie Stray Light vzw
Coproductie C-TAKT

www.kevintrappeniers.be

Deze tekst kwam tot stand
met de steun van

Freek Mariën (Gent, 1988) is schrijver en theatermaker. Hij studeerde Drama aan KASK Gent. Hij is samen met Carl von Winckelmann artistiek leider bij Het Kwartier. Daarmee maakt hij jeugd- en volwassenenvoorstellingen met focus op een straffe tekst, een stevige inhoudelijke basis en een niet-evidente vorm of thematiek. Hij schreef teksten voor o.a. Arsenaal/Lazarus, Circus Ronaldo, Tuning People en Laika. Hiernaast is hij gastdocent schrijven aan LUCA Drama. Freek won de internationale Kaas & Kappes Dramatikerprijs 2012 en 2020, de Prijs voor de Letterkunde Oost-Vlaanderen 2014 en de Taalunie Toneelschrijfprijs (winnaar 2015, nominatie 2017 en 2019). Zijn teksten worden in het Duits en Engels vertaald.

Toneelwerk

*Field of view** – 2021

Kapot – 2021 *Een of andere Rus** – 2021

*The Wetsuitman** – 2019

*Het puin van Eden** – samen met Carl von Winckelmann – 2018

Wat ze zeggen van de olifant – 2017

*De schaar van de tsaar** – 2017

*Wachten en andere heldendaden** – 2014

Altijd tijd voor taart – 2012

*Vergiet** – 2011

Derwazeens – 2009

Iago [repetitie van het niets] – 2009

* Teksten uitgegeven bij De Nieuwe Toneelbibliotheek